

– ha a marhahús kereskedelméhez az illetékes hatósági állatorvos által e hús darabolóüzemének mindennapos vizsgálata alapján kiadott hivatalos egészségügyi tanúsítvány és származási bizonyítvány szükséges, az e hatóságok hatáskörében elkövetett, bíróság által megállapított, pontatlan tanúsítvány vagy bizonyítvány kiállítását eredményező, és az üzemeltetőnek vagy az exportőrnek kárt okozó hiba, mulasztás vagy hanyagság vis maiornak minősül-e?

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. március 15-én benyújtott kereset

(C-123/05. sz. ügy)

(2005/C 115/28)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. március 14-én benyújtott kereset

(C-122/05. sz. ügy)

(2005/C 115/27)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: U. Wölker és D. Recchia, a Jogi Szolgálat tagjai, 2005. március 14-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1) állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽²⁾, vagy legalábbis ezen rendelkezésekről nem tájékoztatta a Bizottságot, az Olasz Köztársaság nem teljesítette ezen irányelv 31. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;

2) kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv átültetésére rendelkezésre álló határidő 2003. december 31-én lejárt.

⁽¹⁾ HL L 275., 2003.10.25., 32. o.

⁽²⁾ HL L 257., 1996.10.10., 26. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviselik: X. Lewis és A. Aresu, meghatalmazotti minőségben, 2005. március 15-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1) Állapítsa meg, hogy az 1993. december 24-i 573. sz. törvény 6. cikkét a (2) bekezdés szövegét azt kiegészítve módosító, 1994. december 23-i 724. sz. törvény 44. cikkének alkalmazásával, amely lehetővé teszi a szolgáltatásnyújtásra és árubeszerzésre irányuló közbeszerzési szerződések odaítélését a korábbi szerződő fél részére, az Olasz Köztársaság nem teljesítette a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 11., 15. és 17. cikkeiből, valamint az árubeszerzésre irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1993. június 14-i 93/96/EGK irányelv⁽²⁾ 6. és 9. cikkeiből eredő kötelezettségeit, valamint az EK 43. és 49. cikkeit.

2) kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bizottság megvizsgálta az 1993. december 24-i 573. sz. törvény 6. cikkének az 1994. december 23-i 724. sz. törvény 44. cikke által módosított (2) bekezdésében található rendelkezéseket. Különösen a hivatkozott (2) bekezdés, bár megtiltja a közigazgatási szervek számára az árubeszerzésre és szolgáltatásnyújtásra vonatkozó szerződések hallgatóságos megújítását, azt is előírja, hogy a „szerződések lejártá előtti három hónapon belül a közigazgatási szervek meggyőződnek arról, hogy az megfelelő jellege és a közérdek megalapozza-e az említett szerződések megújítását, és ahol ezek a feltételek fennállnak, közlik a szerződő féllel a megújításra irányuló szándékukat”.

A Bizottság úgy véli, hogy ezek a rendelkezések lehetővé teszik a közigazgatási szervek számára, hogy közvetlenül és a versenyztetési eljárás mellőzésével új, szolgáltatásnyújtásra és árubeszerzésre irányuló közbeszerzési szerződéseket ítéljenek oda, tehát a közösségi joggal össze nem egyeztethető eljárásokon útján. Ez ellentmond a 92/50/EGK és a 93/36/EGK irányelvek által a szolgáltatásnyújtás és az árubeszerzés területén megállapított elveknek. Ez a jogszabály továbbá ellentmond a hátrányos megkülönböztetés tilalmának és az átláthatóság elvének, amelyek célja a letelepedés, valamint a szolgáltatásnyújtás EK 43. és 49. cikkek szerinti szabadságainak biztosítása.

(¹) HL L 209, 1992.7.24., 1. o.

(²) HL L 199, 1993.8.9., 1. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Luxemburgi Nagyhercegség ellen 2005. március 22-én benyújtott kereset

(C-136/05. sz. ügy)

(2005/C 115/29)

(Az eljárás nyelve: francia)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Enrico Traversa és Denis Martin, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. március 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Luxemburgi Nagyhercegség ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy mivel nem tette meg a Bíróság C-478/01. sz. ügyben 2003. március 6-án hozott – a szabadalmi ügyvivőknek a szolgáltatásnyújtás során kézbesítési megbízott választására vonatkozó kötelezettségéről szóló – ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket a Luxemburgi Nagyhercegség nem teljesítette az EK 49. és 10. cikkből eredő kötelezettségeit,
- kötelezze a Luxemburgi Nagyhercegséget, hogy a C-478/01. sz. ügyben hozott ítélet végre nem hajtása miatt fizessen a jelen ügyben hozandó ítélet kihirdetése és azon nap között eltelt időszakra számított napi 9 100 euró kényszerítő bírságot, amelyen a C-478/01. sz. ügyben hozott ítéletet végre kellett volna hajtani,

- kötelezze a Luxemburgi Nagyhercegséget a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A C-478/01. sz. ügyben 2003. március 6-án hozott ítéletében a Bíróság a következőképpen határozott:

„Tekintettel a szabadalmi ügyvivőknek a szolgáltatásnyújtás során kézbesítési megbízott választására vonatkozó kötelezettségére és arra, hogy a luxemburgi kormány nem nyújtott tájékoztatást a találmányi szabadalmi rendszerről szóló 1992. július 20-i törvény 85. cikke (2) bekezdésének, illetve a kézműves-, kereskedő- és ipari szakmákba történő bejutásról, valamint egyes szabadfoglalkozások engedélyezéséről szóló 1988. december 28-i törvény 19. és 20. cikkének végrehajtására vonatkozó pontos feltételekről, a Luxemburgi Nagyhercegség nem teljesítette az EK 49. és 10. cikkből eredő kötelezettségeit.”

Az EK 228. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően 2003. december 19-i levelében a Bizottság emlékeztette a Luxemburgi Nagyhercegséget a C-478/01. sz. ügyben hozott ítéletből eredő kötelezettségei teljesítésének szükségességére, és felhívta arra, hogy két hónapon belül tegye meg észrevételeit.

Mivel erre a levélre nem érkezett válasz, 2004. július 9-i levelében a Bizottság indokolással ellátott véleményyt küldött a luxemburgi hatóságoknak.

Az indokolással ellátott véleményre szintén nem érkezett válasz.

Mivel a luxemburgi hatóságok sem a Bizottság által nekik megküldött felszólító levélre, sem az indokolással ellátott véleményre nem válaszoltak, kétségtelen, hogy addig a napig nem tették meg a C-478/01. sz. ügyben hozott ítélet teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.

Az EK 228. cikk (2) bekezdése második albekezdése második mondatának megfelelően a Bizottság keresetében meghatározza az érintett tagállam által fizetendő átalányösszeg vagy kényszerítő bírság összegét, amelyet az adott körülmények között megfelelőnek ítél.

Jelen esetben a Bizottság véleménye szerint a jogsértés súlyának és időtartamának napi 9 100 euró összegű kényszerítő bírság felel meg, figyelembe véve, hogy e kényszerítő bírságnak kellő elrettentő hatással kell bírnia.